

യുദ്ധ സഞ്ചിക

ഘോഷം IV]

മുദ്രണം: 1945 ഫിബ്രുവരി 9-ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

പ്രകാശം 22

ടോക്കിയോവിലേയ്ക്ക്!

മണിയുടെ അധഃപതനംമൂലം
പാസിഫിക് സമരത്തിലെ ഒരു
രംഗം അവസാനിച്ചു; മറ്റൊരു
രംഗത്തിനുള്ള സംവിധാനം ഏ
പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനലക്ഷ്യം ജപ്പാൻ
തന്നെയാണ്.

—1945 ഫിബ്രുവരി 5 -ാം തിയ്യതി ജനറൽ

ഡഗ്ലാസ് മക്ആർതർ

1941 ൽ വീമ്പു പറഞ്ഞു ; 1945 ൽ വിചാദിക്കുന്നു !

“ചുവപ്പുസേന തകർന്നുവീണു ; ആരു ടിവാസത്തെ സമരംകൊണ്ട് ആ റഷ്യൻ പൊങ്ങച്ചത്തെ ലോകത്തിന്നു ബോദ്ധ്യമാക്കാൻ സാധിച്ചു. ലോകസൈനിക ചരിത്രത്തിൽ ഇതിൽപ്പരം പരിഹാസ്യമായ ഒന്നുണ്ടായിട്ടേയില്ല.

—1941 ജൂൺ 29-ാംനു മദ്ധ്യപെരുന്നൂ പ്രദേശത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ജർമൻ പ്രക്ഷേപണത്തിൽ.

“ചുവപ്പുസേനയുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചിട്ടു ; സ്റ്റാലിൻറെ ഭരണത്തിൻറെ നിലനില്പു, എത്ര ടിവാസത്തോളമായിരിക്കുമെന്നു എണ്ണിക്കണക്കാക്കാം. ഇതൊരു അത്ഭുതശക്തിയല്ല”

—1941 ജൂൺ 30-ാംനു ജർമൻ പ്രക്ഷേപണം.

“11-ാമത്തെ മണിക്കൂർ അടിക്കാറായി. ചരിത്രമാകുന്ന ഘടികാരത്തിൻറെ സൂചി എങ്ങോട്ടാണ്,—വിപത്തിലേയ്ക്കോ, വിജയത്തിലേയ്ക്കോ,—ചായുകയെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. റഷ്യക്കാർ ആഞ്ഞടക്കുന്നു. ഒരു ജീവനരണ നിശ്ചയമാണ് ഇപ്പോൾ. ജർമനി നിർമ്മിതമായിട്ടുള്ള ശിഖമേൽ കൊട്ടുകാറാൽ പ്രക്ഷുബ്ധമായ കടലുകൾ ആഞ്ഞടിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്തു നോക്കിനില്ക്കേ ജർമനിയുടെ ഈ കുറുക്കുന്നിനുള്ള പോരാടൽ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ശോചനീയ സംഭവമാണ്.”

—കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ ഗോബൽസ്, “ഡാസ് റീച്ചി” ൽ എഴുതിയതു്.

“റഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ഗണനകളിൽ ഒന്നാതന്നെ തെറ്റിയിട്ടില്ല. ശത്രു ശക്തിയായിരിക്കുന്നു ; ഇനി ഒരിക്കലും എഴുന്നേൽക്കുകയില്ലെന്നു.”

—1941 ഒക്ടോബർ 3-ാംനു ഹിറ്റ്ലർ.

“നമുക്കു അല്പസമയം മാത്രമേയുള്ളൂ. നാം ഹൈക്കമാണ്ടിനുള്ള എല്ലാ സാധ്യതകളും വിനിയോഗിച്ചു പോരാടണം. ഈശ്വരൻ, ഇക്കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലത്തോളം പോരാടിയിട്ടു് വ്യഥാവിധികളോ ?”

—1945 ജനുവരി 29-ാംനു “കീൽനിസോർസീററണ്ട്” എന്ന പത്രത്തിൽ.

“പെരുന്നൂരംഗത്തിലെ യുദ്ധസംരംഭങ്ങൾ സശ്രദ്ധം സജ്ജീകൃതമാക്കിയതാണ്. ഈ ഭീമസമരങ്ങളുടെ പലതികൾ ഫ്യൂർ തന്നെയാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. നമുക്കിന്നു അഭിമാനത്തോടെ പറയാം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ബലവത്തായ സൈനികശക്തിയോടു, ബോൾഷേവിസത്തോടുള്ള സമരത്തിൻറെ ഫലം തീർച്ചയായി. പെരുന്നൂരേഴാണ്ടെ ശത്രുവിൻറെ പരാജയത്തോടെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്നും വലിയ ഭരണവിപരീതം—വൻകരയിലുള്ള സഖ്യശക്തി ലഭിക്കുന്ന നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.”

—ഹിറ്റ്ലറുടെ പ്രധാന പ്രസ്സ് കാഫീസർ, 1941 ഒക്ടോബർ 19-ാംനു ചെയ്യു പ്രസംഗവന.

“തന്റെ സ്വന്തം ജനങ്ങളെ, അവരഹിക്കാത്ത ഒരു വിധിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിന്നായിമാത്രം ജീവപന്തും പരിശ്രമിച്ച ഒരാളെ സർവ്വശക്തനായ ജഗദീശ്വരൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല.”

—1945 ജനുവരി 30-ാംനു ഹിറ്റ്ലർ ചെയ്യു പ്രസംഗത്തിൽ.

“രാജ്യലക്ഷ്മി”

(കെ. ജി. വിജയ.)

(നരോത്തമ)

നിരന്തരം രണമാടി പരാക്രമ നിധികളാ-
മരിയ നവ്യസൈന്യങ്ങൾ ചുറ്റിയെഴുന്നേൽ ;
തൂതതൂതരെ പൊഴിച്ചു തുറന്നു ബോമ്പുകൾ പാര-
മെരിപൊരിക്കൊണ്ടു കൂട്ടർ നാസനൈസന്യങ്ങൾ.
ഉരുതരുബലവീച്ച സമരഭാവാനലകൾ
എരിഞ്ഞിരുന്ന നാസിപ്പട്ടം, ശ്വേദപോലേ ;
വാന്ദരജ്ഞം പ്രാസാദത്തിൻപ്രകാരങ്ങൾ നിലംപററി-
മാനവുലാതകൻ, “ഹിറ്റ്ലർ” മാനസാപോലെ ;
പീരങ്കികളുഗ്രമായിട്ടുവരിയ നാസിപ്പട്ട-
മംണരോദനത്തിന്നു പൊലിമ ചേർത്തു.
അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതായി കളിപ്പൊരു ചെന്നിരള-
മുട്ടത്തുപുല്ലുദിങ് നാസി പുലച്ചുയിൽപോൽ.
ഐക്യം വീരവാദങ്ങളുരച്ച ലോകകുണ്ടകർ
ഞെളിപിരിക്കൊണ്ടു ചുറ്റും കാട്ടുകയായി ;

അതിനിടയ്ക്കു കലയായ് തരുണിമണിയൊരുവൾ
പതറിപ്പോയെന്നു ചോരയൊലിച്ചുനില്ക്കെ.
ഉടയാടയഴിഞ്ഞതായിടംകൈയാൽ തടവിയും,
തടമുലയുഗങ്ങളാലടിച്ചും മാറിൽ ;
വിധിയെപ്പഴിച്ചും, ഭാവനിനച്ചു നെടുവീർപ്പിട്ടും,
“അധഃപതിക്കട്ടെ ഹിറ്റ്ലർ”തി ശപിച്ചും ;
പരശം നിരാശൻ പ്രത്യക്ഷഭാവരൂപംപോലെ-
വീരരോദമവളെ പിൻതുടന്നൊരുവൻ,
ചിത്രത്തിൽ പിടിപെട്ടു, ചകിതമാനസനായി
വകച്ചു, ഭരിച്ചു : ഹിറ്റ്ലർ ഭയനീയമായ് ;

“എവിടേക്കു ഗമിക്കണെൻ ‘രാജ്യലക്ഷ്മി’ ? ഭവതിയി-
ന്നവിവേകം തുടങ്ങൊല്ല, ചരിച്ചിടൊല്ല !

ഒരുതണുയിലനില്ക്കു, മലക്ഷ്മി പിച്ചുപോയ്,
പിരിയൊല്ല, യിവാൻനിൻറെ കണവനല്ലെ ?
പിരിഞ്ഞു ഭവതിയെങ്കിൽ ഗതിയെന്നിരിക്കെപ്പിന്നെ ?
വര, വര, പോയിടൊല്ല, വിടുകില്ല ഞാൻ.”

“ഗമിക്കു ഹിറ്റ്ലറെ ഭവൻ, ഗമിച്ചാലും മരിക്കുവാൻ-
ഗമിക്കണെ വെടിഞ്ഞു നീ യടർക്കുളത്തിൽ ;

ഭവദീയദുരാഗ്രഹക്കൊടുംതീയിൽ ദ്രവിക്കുന്നി-
ളവനത്തിൽ നാസിപ്പട്ടം നശിക്കാറായി ;
അനപത്യയായി ഞാനും, തവപത്നിയായൊലി-
ന്നനന്തപ്പുഴിയിക്കൊരു നിലയനമായ് ;
‘പറക്കും ബോമ്പ്’തിൻ ഫലം പ്രതീക്ഷിച്ചേനിന്റനാള-
മറിഞ്ഞതും, ഇനിയൊന്നും കരത്തിലില്ല.
അജയ്യര ‘മൈക്ലസേന’ യൊട്ടുകിക്കൊൾവതിൻമുമ്പെ-
ഭജിക്കുവനവരെ ഞാൻ, വിട്ടു, പോകട്ടെ ;

ഒരിക്കലും വീരന്മാരെയൊഴിഞ്ഞുഞാൻ വരികില്ല,
ഒരിക്കലുമിവളെ നീ കൊതിച്ചിടേണ്ട ;
‘ഗമിക്കു ഹിറ്റ്ലറെ ! ഭവൻ, ഗമിച്ചാലും മരിക്കുവാൻ-
ഗമിക്കണെ വെടിഞ്ഞു നീ യടർക്കുളത്തിൽ.”

കുതികൊണ്ടുകാളമേഘകുണ്ടളിൽനിന്നു വിട്ടു-
ല്ലതികപോലവൾ : ഹിറ്റ്ലർ വകച്ചുനിന്നു.

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാദപത്രം

മലിരാശി : 1945 ഫിബ്രുവരി 9-ാംനം, വെള്ളിയാഴ്ച

നിരുപാധികമായ കീഴടങ്ങൽ

ജർമ്മൻ സൈനിക മേധാവിത്വം തകർന്നു വീഴുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യലോകം ഭയനകരതയും, ശഠാഘ്രയും, സമാശ്വാസവും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വികാരത്തോടെ ഈ സംഭവത്തെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ മൂന്നു വലിയ നേതാക്കന്മാർ, ചിച്ഛി, സ്റ്റാലിൻ, റൂസ് വെൽട്ട്, ജർമ്മൻകാരുടെ ഭാവിയിലുണ്ടായിരുന്ന തലകടഞ്ഞിരുന്ന ആലോചിക്കുകയാണ്.

ലോകത്തിലെ രാജ്യത്തുത്തരങ്ങൾ, മുന്മാരികൾക്കും തന്നെ ഇത്രയധികം കഴപ്പാ പിടിച്ച ഒരു പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. ജർമ്മൻജനതയെ സാധാരണ മനുഷ്യരാക്കുക; അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പദവിയിലേക്കു അവരെ നയിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട പുനർവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക; നാസികളുടെ ആശയസമുച്ചയത്തെ ജർമ്മൻ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നീക്കം നശിപ്പിക്കുക, അതേസമയത്തു, ഭൂമിയിലെ ആ കുറ്റവാളിസംഘത്തെ, പരിഭ്രാന്തരായ നാസികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ തയ്യാറാക്കുക; ഇങ്ങിനെ എത്രയധികം കെട്ടുപിണഞ്ഞു വികുല പ്രശ്നങ്ങളാണ് പശ്ചാത്തലോചിക്കേണ്ടതെന്ന്!

നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾ ജർമ്മൻകാർക്കറിയാം. അത് മനസ്സിലാക്കിയ നാസികൾ അവരുടെ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സു പിടിച്ചുവെച്ചു ഉന്മാദപരവുമുണ്ടാകാൻവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ഇതിനെയുള്ള നാസിനായകന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളുമൊക്കെ ഇതിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, കുറച്ച ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഹിറ്റ്ലർ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ട്യൂട്ടോണിക് ദേശീയത്വത്തെ ശമശാനത്തിൽനിന്നു മാന്തിയെടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; ജർമ്മനിയുടെ ചരിത്രത്തെ ആയാൾ ശ്രോതാക്കൾക്കു കാർഷ്ട്യപ്പെടുത്തി. താൻ ജഗദീശപരനാൽ സ്വയംതരെഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ട ആളാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ജർമ്മനിയുടെ പ്രശസ്തിയെ പൊക്കുന്നതിനായി ഹിറ്റ്ലർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ എണ്ണിപ്പെറുക്കി. ആ കള്ളനായ ഗോബൽസ്, എപ്പോഴും ചിലക്കുന്ന നാസിസത്തിന്റെ നാവും സംസാരിച്ചു. ജർമ്മനിയുടെ അധഃപതനം ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ദയനീയമായ സംഭവമാണെന്നു നിലവിളിച്ചുകേൾ! ഈ പ്രചരണത്തിന്റെ പിന്നിൽ രണ്ടുദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് ജർമ്മൻകാരുടെ വികാരങ്ങളേയും ഓർമ്മകാരത്തേയും ഉളിപ്പിപ്പിക്കുക; ഇതു നാസികൾക്കു സാധ്യമായ ഒരു കൃത്യമാണ്. കാരണം ഈ സൂത്രം അവർക്കു പലപ്പോഴും ഫലപ്രദമായിട്ടുണ്ട്. ഹിറ്റ്ലർ അധികാരത്തിൽ വരാൻ സാധിച്ചതിന്റെ ഒരു കാരണം മനശാസ്ത്രപരമായ ഇങ്ങിനെയുള്ള കരുതലിന്നു സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവാണ്. ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയാണ് നാസികളുടെ പിന്നെത്തെ ആവശ്യം. നിരുപാധികമായ കീഴടങ്ങൽ എന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ പറയുന്ന

തിന്റെ അർത്ഥം ജർമ്മൻ ജനതകളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തേയും അടിമപ്പെടുത്തുകയും, കശാപ്പു ചെയ്യുകയുമാണെന്നു നാസികൾ പ്രചാരം ചെയ്യുന്നു.

സഖ്യശക്തികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ

സഖ്യ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു ഉള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്താണെന്നു നമുക്കു ഞ്ഞു അറിയാം. മി: ചിച്ഛിൽ ഇടക്കാലത്തു ചെയ്ത പല പ്രസ്താവനകളിലും അതു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. “ദേശങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവരോ, ജനങ്ങളെ കശാപ്പു ചെയ്യുന്നവരോ അല്ല ഞങ്ങൾ. സഖ്യശക്തികൾ രാക്ഷസന്മാരല്ല. നിരുപാധികമായ കീഴടങ്ങലിന്നുശേഷമുണ്ടാകുന്ന സമാധാനം, അവരിന്നുദേവിക്കുന്ന ഔദ്യോഗികതയേയും, പ്രാണസങ്കടത്തേയും, ഉടനടി ശമിപ്പിക്കും.”

ഹിറ്റ്ലർ, പുഷ്പികൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ ജർമ്മൻകാരുടെ വികാരങ്ങളെയിളകിവിട്ടവൻ ശ്രമിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ലോകത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെ ആയാൾക്കു ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ല. ജ്യോതന്മാരോടു ഏങ്ങിനെയൊണ് നാസികൾ പേരുമാറിയതു എന്നു എല്ലാവർക്കുമറിയാം; ഗസ്റ്റാപ്പോവിന്റെ നിന്ദ്യയും നിഷ്പ്രഭമായ കൃത്യങ്ങൾ രാക്ഷസങ്ങൾ മാത്രമാണ്. തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ സമുന്നതരാണെന്ന ധർമ്മം, ശൂന്യതയും ജർമ്മൻകാർ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ മാത്രം മതി, അവർക്കും സന്ധ്യം ജീവിച്ചുവരുന്നതിന്നു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. വളരെക്കാലത്തോളമായി അവർ ലോകസമാധാനത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ നിരവധി രക്തക്കുളങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മേലിൽ ലോകരക്ഷയെ ഹാനിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അവരെ അനുവദിക്കുന്നതല്ല.

കുറ്റവാളികളുമായി വിടുവീഴ്ചയില്ല

1918-19 ൽ ചെയ്ത അബദ്ധങ്ങൾ ഇപ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുകയില്ല. ഇപ്രാവശ്യം അവർ തികച്ചും പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നു ജർമ്മൻകാർ അറിയാം. നാസികൾ വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ ജ്യോതന്മാരെയും, പോളണ്ടുകാരെയും, മറ്റു ജനങ്ങളേയും മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഹിറ്റ്ലറുടെ ഭീതിയെന്നതു. ജർമ്മൻ ജനങ്ങളെ നിന്മാർജ്ജനം ചെയ്തതാണ് സഖ്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശമെന്നു നാസികൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, അവരാണ് വിജയിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അങ്ങിനെയൊണ് പകരം വീട്ടുക എന്ന ഗണനയിൽനിന്നതത്രെ. ഗസ്റ്റാപ്പോ ഭരണത്തിന്നു വിദ്യേയമായ പല രാഷ്ട്രങ്ങളും ഇതിന്റെ സാദറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഹിറ്റ്ലർക്കും മറ്റേതു ജർമ്മൻ സൈന്യമേധാവിസ്ത്രോ ആയാളുടെ ഭൂതകാലത്തെ നീചവും ഭൂതവുമായ ചെയ്തികൾക്കുള്ള ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. സഖ്യനേതാക്കന്മാർ അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ഗാഢമായി ആലോചിച്ചുവരികയാണ്. റഷ്യൻ പട്ടാളം തീജാലകളും ഉരക്കും കൂടി ചേർന്ന ഒരു പ്രവാഹം പോലെ ജർമ്മനിയിലേക്കു തള്ളിക്കേറുന്നു; നാസികൾ ഒരുപക്ഷെ ഭൂഗർഭത്തിലേയ്ക്കു പോകാനും ഇടയുണ്ട്. നാസിനേതാക്കന്മാർ ഈ ഉദ്യമത്തെപ്പറ്റി മുന്യതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് സമരത്തിന്നു കാലതാമസം വരുത്തിയേക്കും. എന്തുതന്നെയായാലും കുറ്റവാളികൾക്കു വിടുവീഴ്ച ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിന്നു സഖ്യപക്ഷ നേതാക്കൾ സന്നദ്ധരല്ല.

നിരുപാധികമായ കീഴടങ്ങലിന്നു നാസികൾ വഴങ്ങാത്തപക്ഷം അനാവശ്യമായ പല നടപടികളും അവരുടേ മേൽ എടുക്കേണ്ടിവരും. പക്ഷെ ഏതോരു പരിതസ്ഥിതിയേയും അഭിമുഖീകരിച്ചും, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മേലുള്ള ഈ മാലിന്യത്തെ മുഴുവനും തുടച്ചു നീക്കിക്കളയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

“ ധീരമാതാവ് ”

(ടി. ആർ. മേനോൻ.)

(കേ ക)

“ ഒരുനേരവും വീട്ടിൽ കാണാതെയെല്ലായ്പ്പോഴും കരുണാകര! നീയുണ്ടെവിടെ പോയിട്ടുണ്ട് ? ”
എന്നമ്മ ചോദിക്കുമ്പോ, മൂന്നുപേർ നായ് മകൻ ഖിന്നമാനസനായി ചൊല്ലിനാനിതേവിധം :
“ ജോലിയൊന്നേതെങ്കിലും കൈക്കലാക്കുവാൻവേണ്ടി നാലുദിക്കിലും ചുറ്റിനടക്കുന്നമ്മ ഞാനും. വത്സരമഞ്ചായില്ലേ, ഞാൻ ബി.എ. ജയിച്ചിട്ടു ഭത്സിക്കയില്ലേ ലോകർ ജോലിയൊന്നില്ലെന്നാകിൽ ? ”
ഇത്തരം മകൻ ചൊന്ന വാത്തയോ മാതാവിന്റെ ഹൃത്തടം തുടിപ്പിച്ചിട്ടവർ ചൊല്ലിനാളിത്ഥം :
“ മകനേ ! നിന്നിംഗിതം സാധ്യവല്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടാൻ എവിടെ കിട്ടും ജോലി ഇന്നുട്ടിലുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഹാസിസം വളഞ്ഞുള്ള കാരതമാതിൻ രക്ഷ-യ്ക്കായിനി പട്ടാളത്തിൽ ചേരുക മടിക്കാതെ. മാതാവിൻ സമരത്തെ മാത്രാജ്യാം നമ്മളേതുനേരവും ചിന്തിച്ചിടേണമറിഞ്ഞാലും.

വീരനാമൊരയോദ്ധാവെന്നുള്ള ബഹുമാന-പ്പേരിനെക്കൊണ്ടും മേന്മയേറത്തൊരു ജോലിക്കൊത്താൽ ?
യെഴുതായ് ഞേളുവിൽ ശത്രുവോടേൽക്കുംപോലെ വീരമൊയൊരു കീർത്തിമുദ്രയെന്തിൻമീതെ ?
മരണം തുണുംപോലെ ചിന്തിച്ചു സ്വപരാജ്യശ്രീ-വരണംമാത്രം കാംക്ഷിച്ചിട്ടു നീരാരമാകൾ. അബലാനുമാപുണ്ടു നാരിമാർകൂടി ധൈര്യം-മവലംബിച്ചിട്ടില്ലാതെ യുദ്ധസേവനം ചെയ്തു. മകനേ ! മഹത്താകും മനുജന്മാരും നീന്റെ-മരണം കൊണ്ടെങ്കിലും സാത്ഥമായ് ഭവിക്കട്ടെ !
ഇനിയും മടിച്ചു നീയിവിടെ കിടക്കുവാൻ തുനിയാതെ വീരഭടനായ് തീർന്നിടുക !
സമൃദ്ധംഗങ്ങളും നിന്നെക്കു കൈവന്നിടുക നിശ്ചിതനായ് ധൈര്യചിത്തനായ് ഗമിച്ചാലും ! ”

- ശുഭം -

ഏകാങ്കനാടകം

സൈനികജീവിതത്തിലെ ചില ഏടുകൾ

(കെ. സി. കെ. പണിക്കർ)

രംഗം I

[സ്ഥലം—ഇടക്കുഴിയൂർ കടൽപ്പുറം. സമയം—ഉദ്ദേശം സന്ധ്യ. ആറു മണി. രണ്ടു സേ ഹി തമ്പാർ, രാജ്യവും ദയാകരനും കടൽക്കരേറ്റററു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദയാകരൻ പട്ടാളക്കാരനാണ്. 'ലീവിൽ രാജ്യത്തു വന്നതാണ്. രാജ്യം വിട്ടുകൊടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.]

രാജ്യ : ദയേ, നിന്നെ ഈ സമയത്തു ഇവിടെ കാണാമെന്നു ഞാനോർത്തേയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അവിചാരിതവും ആത്മീയകരവുമായ ഒരു സന്ദർശനം; അല്ലേ ?

ദയ : ഞാൻ ഈ സമയത്തു ഇവിടെ വരുവാനുള്ള കാരണമെന്നു രാജ്യവിനെ കാണണമെന്നു വെച്ചുമാത്രമാണ്. രാജ്യവെന്നെ ഇങ്ങിനെ, ഈ വേഷത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടാവാകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം.

രാജ്യ : (ജിജ്ഞാസയോടെ അല്പം പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട്) അതെന്താ ദയ, എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

ദയ : (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) രാജ്യ, ഇപ്പോൾ കാഴ്ച നുണ്ടോ, അന്നു വിപ്ലവസങ്കാലത്തു പറഞ്ഞതു, "ഒരു നായ കരകുമ്പോൾ നീയാണ് ഭയങ്കരമായ രണ്ടോട്ടു യിടെ സ്വപ്നം കാണുന്നത്" എന്നു പുള്ളുവാക്യം.

രാജ്യ : ദയേ, എന്റെ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. പശ്ചാത്താപത്തോളം വലിയ പ്രായത്ഥിതം വേറെയെന്താണ്. ഒന്നും വിചാരിക്കരുത്.

ദയ : ഹേയ് ! രാജ്യവെന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. ഞാൻ വിപ്ലവസങ്കാലമായി പറഞ്ഞതാണ് അതത്രയും. രാജ്യ, നമ്മൾ ബാല്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വിചാരവികാരങ്ങൾ ഇന്നു വലതും മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അന്നും ഞാനും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാനൊരു ഭടനാകുമെന്ന്. പക്ഷെ, ഇന്നിപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പട്ടാളക്കാരനായി.

രാജ്യ : സുഹൃത്തേ, രാജ്യത്തെ ഞാനഭിനന്ദിക്കുന്നു. ആ പഴയ ദയ, 'വേദത്തെപ്പോലെ' എന്നു സ്തുതിച്ചെങ്കിലും മറ്റൊരു വിളിക്കാറുള്ള ആ ദയ ഒരു യോദ്ധാവായി കാണുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊട്ടിയ കണ്ണിനും കാഴ്ചയുണ്ടാകും !

ദയ : അതേ, രാജ്യ ജീവിതത്തെ, സ്വഭാവത്തെ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നത് പരിതസ്ഥിതികളാണ്. ഒരു കാലത്തു എന്നെ ഭീരുത്വത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചിരുന്ന ആ പരിതസ്ഥിതികളിലും ഇപ്പോൾ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത്. ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രം ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഭ്രാന്ത തനിയെ വരും. അതൊരു പ്രാഥമിക മനഃശാസ്ത്രതത്വമാണ്. അതേപോലെതന്നെയാണ് എന്റെ കാര്യവും. ആയിരമായിരം ജനതകളുടെ ശ്വാശ്വലിയും, വീഴ്ച പരാക്രമത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ എനിക്ക് മനോഹരമായും ഉദ്ദേഹവും തോന്നി. ഞാനും ഒരു യോദ്ധാവായി എന്തിന് ? ഒരു പുതിയ ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ പുണ്യ സമരത്തിൽ സഖാക്കളോടൊപ്പം നിന്നു കഴിയുന്നത് ചെയ്യുന്നതിന്. ഈ ഉദ്ദേശ്യമാണ്, ലക്ഷ്യത്തിന്റെ മുമ്പായി സന്ദേശമാണ്, എന്നെ എപ്പോഴും ദൃഢനിശ്ചിതം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തത്. നോക്കൂ, ഈ രണ്ടു എത്രയും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയാണ് വീണ്ടെടുക്കുക എന്ന് രാജ്യ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ ?

രാജ്യ : ദയ, രാജ്യ ഒരു പുതിയ ആളെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നു. ഉടുപ്പുമാത്രമല്ല, അതി

നുള്ളിലുള്ള ഹൃദയത്തിലും അതുതാവഹമായ വ്യത്യാസം വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കൂടി വയ്യ. ഞാനിന്നും ആ പഴയ രാജ്യതന്നെ, ആ നാടൻ രാജ്യ.

ദയ : ഞാൻ ഇത്രയധികം പ്രശംസയൊന്നും അർപ്പിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഞാൻ ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വാസ്തവമാണ്. (ചുറ്റുപാടും നോക്കിക്കൊണ്ട്) എത്ര പ്രശാന്തമായ ഒരു സന്ധ്യ ! എന്റെ ഹൃദയം ഇക്കിളിയുവുന്നു. രണ്ടുപക്ഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇന്നാണ് ഞാൻ, നമ്മളുടെ ഈ കടലോരം കാണുന്നത്.

രാജ്യ : എന്താ അതിത്ര അത്ഭുതമാണോ ? ലോകസേവനാത്മം ഇതരദേശസഞ്ചാരിയായി സധീരം രണരംഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് ഇവക കാര്യങ്ങൾ അത്ര അസംഭാവ്യമാ ?

ദയ : നിന്നെപ്പോലെ പറഞ്ഞു സമർത്ഥിക്കാൻ അത്ര വാക് പട്ടുതാപം ദൈവം എനിക്ക് തന്നിട്ടില്ല. എന്തുചെയ്യട്ടെ (ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി രാജ്യവിനെ നോക്കുന്നു.)

രാജ്യ : എനിക്ക് തക്കിക്കാൻ സമയമില്ല. നമ്മൾക്കു പോവുക. (രണ്ടുപേരും വീട്ടിലേക്കു തിരികുന്നു.)

രംഗം II

[എടക്കുഴിയൂർ നടക്കാവ്. ചന്ദ്രികയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന പൂമിമണൽ. അത്തി, ഇത്തി, ഞാവൽ, അരയാൽ, പേരാൽ മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ നിഴലിനാൽ അലംകൃതമായ ആ നടക്കാവു പൊട്ടുന്ന വീശിയതായ പത്മിമ സമീരനിൽ ഉതിന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലയുടെ ഇരമ്പലത്തെ ശബ്ദത്തിൽ ഏതൊരു വിരഹിയുടെ ഹൃദയത്തേയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.]

ദയ : രാജ്യ ഞാൻ പോയതിനുശേഷം അനവധിപേർ നാട്ടിൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിനുതന്നെയല്ല ലോകത്തിനുതന്നെ പല മാനങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ നടക്കാവും ചെറുകുടിലുകളും ഇന്നും ഒരു വ്യത്യാസമില്ലാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ എന്തോ ? എന്റെ കണ്ണിൽ പെള്ളാ വരുന്നു.

രാജ്യ : അതെല്ലാം പോകട്ടെ നമുക്കതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടു എന്താകാതും ? അപ്പോൾ ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ, ദയയ്ക്കു ആ കടലോരത്തു ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, വല്ല പുഴു നൂരണകളും തോന്നിയിരുന്നോ ?

ദയ : (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) എനിക്കാകട്ടെ ലോകങ്ങളെപ്പോൾ കാണുന്നതൊ, വൈശാഖകാലത്തെ ചാവടിവസം.

രാജ്യ : അതെനിക്കറിയാം അതാണ് ചോദിച്ചത്. ഞാനെന്നു ഭയന്നതിന്നു യാതൊരുവ സാന്നിധ്യം ഇല്ല.

[അവരുടെ പിന്നിൽ വന്നിരുന്ന മറ്റൊരാൾ രാജ്യവിന്റെ ഒരു അയൽവാസി ശബ്ദത്തിൽനിന്നും ആളെ അറിഞ്ഞതിനാൽ സംഭാഷണമലൗത്തിൽ അവരോടടുക്കുന്നു. "എന്താ രാജ്യവിനെ ഇത്ര ഭയപ്പെടുത്തിയത്" എന്നും ചോദിച്ചു അവരെ സമീപിക്കുന്നു.]

ദയ : അതു പറയാം ഇവരെല്ലാം ഭയന്ന നിലക്കു എന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും ഒന്നുമില്ല.

അയൽവാസി : എന്താ സംഗതി പറയാത്തത്.

ദയ : സംഗതിയെല്ലാം പറയാം ഈ രാജ്യവിലെങ്കിൽ ഇന്നിപ്പരിതഥമനം ചെയ്യുന്ന ഞാൻ എന്നെന്നോ ഭീർഘനിധിയിൽ ലയിക്കുമായിരുന്നു.

അയൽവാസി : ഇതു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ. ചങ്ങാതിത്തം മനുഷ്യജീവിതത്തിന്നു ഒരു ഭൂകണ്ഠമാണ്. സുഹൃത്തില്ലാത്ത ഒരാളുടെ നില ഭയനീയമാണ്. വീശിച്ചു, അതു ആയാളുടെ തെറ്റിനാലായിരിക്കുമ്പോൾ എന്നാണ് ഒരു ആഗ്രേയ സാഹിത്യകാരന്മാർ ചോദിക്കുന്നത്. "അതെല്ലാംപോട്ടെ എന്താണ് ആ വിപത്തു ?

ദയ : ഒരു വൈശാഖഭിവസത്തിലെ വാവിന്നു ഞങ്ങൾ കടലിൽ കുളിക്കുവാൻപോയി. നമ്മളുടെ വത്സലയും ലീലയും രാധയും വേറെ പലരും കുളിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു. വത്സലയും ലീലയും വിരലാലും പറഞ്ഞു കടലിലേക്കിറങ്ങി. ഞങ്ങളും അടുത്തുതന്നെ വേഗം ഇറങ്ങി. ഇതവർ കണ്ടിരുന്നില്ല. അവരുടെ പിന്നിൽ രാധയും ഇറങ്ങിയിരുന്നു. എനിക്കുവേട്ടെ കടലിലേക്കിറങ്ങുന്നതുതന്നെ അത്ര ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അയൽവാസി : കാരണം ?

രാജ്യ : കാരണമെന്നാ ഭയക്കരുത്തിനെ, സഹിക്കും, ആയാളുടെ പ്രേമഭാജനത്തിന്റെ മേൽ ഉല്പുലഹം വന്നിരിക്കുന്നത്.

ദയ : അത്ഭുതം. അവർക്ക് നമ്മളെപ്പോലെ ശക്തിയില്ല. പോരാത്തതു നമ്മൾക്ക് സഹായിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല.

അയൽവാസി : എന്നിട്ടെന്തായി ?

ദയ : അതോ രാധ എഴുന്നള്ളട്ടെ. ഉടനെ കടലിലാണെന്നുള്ള ആ നിലയെല്ലാം വിട്ടു ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി. എന്നാൽ ഈ രംഗം കണ്ട അന്യയായൊ എന്നു തോന്നാമന് രണ്ടു തിരകൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു ആ സാധ്യവെ തട്ടി താഴെ വീഴ്ത്തി. വത്സലയും ലീലയും കുറച്ചുകലഞ്ഞായിരുന്നു. എങ്ങിനെയാണ് ഞാൻ ആ തിരയിൽനിന്നു കാടിച്ചെണെടുത്തതെന്നു എനിക്ക് കാണുകയില്ല.

അയൽവാസി : അവകൾ വല്ലതും പററിയോ ?

ദയ : കേൾക്കൂ നിങ്ങൾ, അതുകൊണ്ടും നിന്നില്ല. മറ്റൊരു തിരകൂടെവന്ന് ഞങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും മുക്കിക്കളഞ്ഞു. നിലകിട്ടാതെ ഒന്നു നിന്നു കുഴങ്ങി. അവസാനം ഒരുവിധം കരക്കു ചെന്നുവീണു. കരകിട്ടാതെ വീണ്ടും കടലിലേക്കു വലിഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് രാജ്യ ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത്.

അയൽവാസി : എന്താ ഇതു ഒരു വലിയ ചരിത്രം തന്നെയാണ്. രാധ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്.

രാജ്യ : ഇതിനിടയിൽ എനിക്കൊന്നു ചോദിക്കുവാനുണ്ട്.

ദയ : അതെന്താ ചോദിച്ചോളൂ.

രാജ്യ : പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നാൽ എന്താ കാര്യമായ ഗുണം. പണം കിട്ടും. എന്നല്ലാതെ വല്ലതുമുണ്ടോ ? അതിന്നു ജീവനും പണയമല്ലേ ?

ദയ : എന്താണിങ്ങനെ പറയുന്നത് ?

രാജ്യ : എന്റെ രാജ്യവിലല്ലേ ?

ദയ : അവൻ പട്ടാളത്തിൽ ചേരണമെന്നുണ്ടോ ?

രാജ്യ : അങ്ങിനെ ഒരു കമ്പം. അതാണ് ചോദിച്ചത്.

ദയ : ഇതിനു സമാധാനം പറകയാണെങ്കിൽ വളരെ അധികമുണ്ട്. ക്ഷമയോടെ കേൾക്കുമെങ്കിൽ പറയാം.

രാജ്യ : നീ പറയുന്നത് എല്ലാം എനിക്കിഷ്ടമാണ്.

അയൽവാസി : ഏതായാലും എനിയും ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടു നാഴികയുണ്ട്. വീട്ടിലേക്കു വല്ലതും പറഞ്ഞുപോയാൽ സമയവും വഴിയും അറിയില്ല.

ദയ : എന്നാൽ കേൾക്കൂ :—

സ്വതവെ അലസജീവിതത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാർ, അവരുടെ ഭാവിയിലെ സുന്ദര ഭിന്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാറില്ല. വിലയേറിയ

മനുഷ്യസമുദായം നമ്മോടൊന്നിച്ചുണ്ട്!

കേൾക്കൂ, എന്റെ വാക്കുകൾക്കു നല്ല ഘനമുണ്ട്. കാരണം സത്യം വിജയിക്കും.

സഖാവേ, നിങ്ങൾക്കുവന്നതും ചെയ്യുക; പൊരുതുക, ഭയങ്കരമായി പൊരുതുക!

ലോകത്തിന്റെ വിധി വിശ്രമിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ തോളുകളിലാണ്.

നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിലാണ് നീതി കിടക്കുന്നത്; സത്യത്തിനു ഒരു പുനർജന്മം ആവശ്യമാണ്.

ആപർക്കരമായ മോചനങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ നാം ഉഗ്രമായി പോരാടിയത്, നമ്മുടേതായ സത്യത്തിൽ ഇന്നു യാതൊന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാൻ വേണ്ടി ധൂമാവിലാണോ?

ഒരു തലമുറയ്ക്കു 25 വയസുങ്ങൾ ഒരു കാലഘട്ടത്തുവെച്ചുമാത്രമാണ്.

ഇതോർമ്മിക്കുമ്പോൾ, ശപാസം നിർത്തിക്കൊണ്ട് മരണപ്രശോചിനെ കണ്ടു ഭയന്നു നിങ്ങൾ വീണ്ടു നമസ്കരിക്കുമോ?

ഇല്ല; നമ്മുടെ കണ്ണുങ്ങളിലൊരാളും അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല.

മനുഷ്യരാജാവായ കരിങ്കല്പേ മരിക്കുന്നുള്ളു, ഒരൊറ്റ മരണത്തെ മാത്രമേ നമുക്കു എതിർക്കുവാനുള്ളൂ എന്നു നാം പറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്ഥലകാലസീമകളെ അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുവിന്റെ രാജ്യത്തേക്കു നമുക്കു ആഞ്ഞുകൊടുക്കുക; നമ്മുടെ ശക്തി അവരെ അന്ധമാക്കട്ടെ.

ജീവിതത്തിന്റെ അണുപോലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. അനശ്വരവും ക്ഷണികവും ആയ സുഖഭോഗങ്ങൾക്കു ആകൃഷ്ടരായവരായി സമുദായസേവനാത്മം സമുദായഭോധികളായി പരിണമിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്? ഒന്നു ലോചിക്കൂ: പ്രകൃതിയുടെ രമണീയത, ഔഷധവനത്തിന്റെ നളിനീ, സമ്പത്തിന്റെ ആധിക്യം മുതലായവ മനുഷ്യനെ പ്രകൃതിദത്തമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വശംഗതനാക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചു സുന്ദരവും ഭാസുരവുമായ പ്രകൃതിയിൽക്കൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യണമെങ്കിൽ നമ്മളുടെ മനസ്സിനെ പിടിച്ചുനിർത്തുവാൻ ശക്തി നമ്മൾക്കുണ്ടാവുകതന്നെ വേണം. ഭൂരിപക്ഷജനങ്ങളും ഇതിന്നു വിപരീതമല്ലേ? ഒരു നിശ്ചിതമായ ശാസനത്തിൻകീഴിലൊരാളെ മനസ്സിനെ സംനിയമനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. തത്താളശമായ ഒരു ജീവിതരീതിയിൽ മാത്രമേ ചുരുപാട്ടും വീക്ഷിക്കുവാനും, സമത്വവാദത്തിന്റെ ഏകാന്തരഹസ്യം ആരാഞ്ഞറിയുവാനും, ജീവിതത്തിലെ ചില രംഗങ്ങളെ സശ്രദ്ധം ശ്രദ്ധിക്കുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ജീവിതം പനിനീർപ്പുകുപ്പമുള്ളൊരു അലംകൃതമായ മണിമഞ്ചത്തിലെ സുരഭീസുന്ദരമായ പട്ടമെത്തയല്ല. “ജീവിതത്തിനോടുകൂടുകയാൽ അത് ഭയങ്കരമായ ഒരു പോക്കുമായി മാറുന്നു.”

എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ആദ്യമായി നിശ്ചേഷതമാണ്. ക്ഷമയു ധീരതയും ഏതൊരു ക്ലിഷ്ടതയേയും ഊണവൽഗണിക്കുവാനുള്ള സഹനശക്തിയും വിവിധസ്വഭാവക്കാരായി ഇടകലർന്നു പെരുമാറുവാനുള്ള കരസങ്കീര്യയും, ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെ സാധിക്കും? പ്രകൃതിയോടു എതിരിടുന്ന ഈ വിഷമമേറിയ “വിദ്യ” പട്ടാളപരിശീലനത്താൽ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിന്ന് ഏകദൃഷ്ടാന്തമല്ലെ നമ്മളുടെ ഭാരതം.....? അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നമ്മുടെ പുച്ഛികന്മാർ യുദ്ധപരിശീലനം പ്രധാനവിദ്യകളിൽ ഒന്നായി കൊണ്ടുടീയിരുന്നത്. ധരമ്യേദമെന്നല്ല ആയുധപരിശീലനത്തിന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്? കേരളത്തിന്റെ നാലുഭാഗത്തിലേക്കുമാത്രം കണ്ണോടിക്കൂ—അയ്യപ്പാട്ട് സപരിശീലനാത്മം സ്ഥാപിതമായ കളരികളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും കാണുന്നില്ലേ? കൈരളിയുടെ മാർത്തത്തിൽ കിടന്നു തിളങ്ങുന്ന മുത്തുമല!! അതേ, കേരളത്തിലെ പെരുമാണികൾക്കു രൂപികയിൽനിന്നു നില്പിച്ച രസതന്ത്രിക. ഞാറിൻകണ്ടത്തിലെ ഗാനമധുരീമ!!! അതേ, വടക്കൻപാട്ടുകൾ! ഏതൊന്നിനെ ഉൽഭോഷിക്കുന്നു? അതിനെപ്പറ്റി ഇതുവരെ താങ്കൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കേരളത്തിലെയെന്നുതന്നെയല്ല, ഭാരതത്തിന്റെ ഏതൊരു മുകുളം മൂലയിലും ഉള്ളതായ ഗാനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആന്തരാത്മം—എന്തൊന്നാണ്?

ഭാരതത്തിലെ ജനതയുടെ ധർമ്മാർത്ഥത്തിൽനിന്നുതന്നെയും ആഗാമങ്ങൾ ലോകരംഗപ്രവേശനത്തിനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗഭരികളാണെന്ന്.

രഘു: ദയ, നീയീ പറഞ്ഞതെല്ലാം കേട്ടു നടന്നു, എന്നല്ലാതെ ഒന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നാൽ ഉള്ള ഗുണത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്ന സമയത്തു്, കളരികളും, ഭാരതവും, ഇതിനല്ലാത്ത എന്താണ് സാക്ഷ്യം?

ദയ: അതൊ, സ്വതന്ത്രമായി അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളാൽ നമ്മളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പട്ടാളം എന്നാൽ പുഷ്പസമൃദ്ധവരുണ്ട്. മരണാഭിയാതിലാണെങ്കിൽ ഭയപ്പെട്ടു പിന്മാങ്ങുന്നവരാണ്. വേറൊരു കൂട്ടർ അതിലെ ക്ലിഷ്ടഭാഗങ്ങളെ മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്ന അലസന്മാരും ഉണ്ട്.

പട്ടാളം എന്നാൽ എന്തെന്നും, അത് എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി എന്നും, എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവർ ജീവനെ ഊണവൽഗണിച്ചു പോരാടുന്നതെന്നും, ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി ഏതു വിധത്തിൽ അവസാനിക്കണമെന്നും, അവസാനിക്കുമെന്നും, ചിന്തിക്കാനുണ്ടോ? ആ സംഗതി സംശയത്തിലല്ലേ. അതിനാലാണ് ആവക വിഷയത്തിൽ അത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നത്.

വീരതമകളുടെ ചരിത്രകഥനത്തിലും, സ്വദേശസ്നേഹത്തിലും, സ്വദേശാഭിമാനത്തിലും ഒരാൾക്കു മനസ്സറക്കുകയാണെങ്കിൽ, പട്ടാളവും ഭരണവും എന്ന ആ ശാസ്ത്രത്തേയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതിനാൽ താങ്കളുടെ മനസ്സമിതിയറിയുവാനാണ് ഭാരതംബയേയും മറ്റും ആദ്യം പറഞ്ഞത്.

ലോകത്തിൽ പല അഭിപ്രായക്കാരും ഉണ്ടാവും അതു പ്രകൃതിയാണ്. എന്നാൽ വാസ്തവസ്ഥിതി ഇതാണ്: പട്ടാളത്തിൽചേർന്നു ഒരുവന് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു മാനം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മളുടെ കൃഷീലവന്മാർ ഏതു പ്രകാരത്തിൽ നിത്യവും പല ഭാഗത്തിൽ എഴുന്നീല്ക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം എഴുന്നീല്ക്കുവാൻ അവർ നിശ്ചിതനാകുന്നു.

പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നതിനാൽ ജോലി ചെയ്യുവാനോ അല്ലെ യുദ്ധം ചെയ്യുവാനോ അവൻ ശക്തനല്ല. അതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും ബലവും, പിന്നീടാണ് അവനിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. ആദ്യമായവന്റെ ശരീരത്തെ ഘോഷ്യരുടെ സഹായത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. പിന്നീടു സുഖക്കേടുകൾ പരാതിരിക്കുവാനും, പക്ഷുപ്താധികൾ പിടിപെടാതിരിക്കുവാനും, ഇന്നോകലേക്കു, വാക്സിനേഷൻ മുതലായവ കൊടുക്കുന്നു. മരണാത്മം ദേഹത്തിന്റെ ചൊറുചൊറുക്കാണ്, അതായത്, ഉത്സാഹപൂർണ്ണമായ ശരീരബലം. അതുണ്ടാകുവാനാണ് ഫിസിക്കൽ ട്രെയിനിംഗ്. തൽസ്ഥാനത്തു ചുട്ട ചൂടെ ഉള്ള ചുക്കപ്പുരകുമാണ് പ്രവഹിക്കുക. യുദ്ധപരിശീലനം, സ്ഥലസമയഭേദം നോക്കിയുള്ള ജീവിതരീതി, യുദ്ധതന്ത്രം . . . പിന്നീടാണ് പഠിക്കുന്നത്.

യത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. പിന്നീടു സുഖക്കേടുകൾ പരാതിരിക്കുവാനും, പക്ഷുപ്താധികൾ പിടിപെടാതിരിക്കുവാനും, ഇന്നോകലേക്കു, വാക്സിനേഷൻ മുതലായവ കൊടുക്കുന്നു. മരണാത്മം ദേഹത്തിന്റെ ചൊറുചൊറുക്കാണ്, അതായത്, ഉത്സാഹപൂർണ്ണമായ ശരീരബലം. അതുണ്ടാകുവാനാണ് ഫിസിക്കൽ ട്രെയിനിംഗ്. തൽസ്ഥാനത്തു ചുട്ട ചൂടെ ഉള്ള ചുക്കപ്പുരകുമാണ് പ്രവഹിക്കുക. യുദ്ധപരിശീലനം, സ്ഥലസമയഭേദം നോക്കിയുള്ള ജീവിതരീതി, യുദ്ധതന്ത്രം . . . പിന്നീടാണ് പഠിക്കുന്നത്.

രഘു: അപ്പോൾ ക്ലാക്കായി ചേർന്നാൽ ചിലർ പറയുന്നത് ഒന്നു പഠിക്കേണ്ടത്.

ദയ: അതു വാസ്തവംതന്നെ. മുഖ്യമായും അവരുടെ ജോലി പഠിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും ട്രെയിനിംഗ് അവർക്കും ആവശ്യമാണ്.

രഘു: അതെന്തിനാ?

ദയ: അതൊ! ശത്രുക്കൾക്കു ക്ലാക്കു എന്നൊ, സ്റ്റോർമാൻ എന്നൊ പക്ഷുഭേദമില്ല. അവരുടെ ആശ ശത്രുപക്ഷക്കാരെ നശിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. അതിനാൽ അവരുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എല്ലാവർക്കും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?

പെരുമാണികൾക്കുതന്നെ യുദ്ധം മാതിരി രണ്ടു ഭാഗത്തും അണിനിരന്നുള്ളതല്ല ഇന്നത്തെ യുദ്ധം. വളരെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് പരുമാറേണ്ടതാണ് ഇന്നത്തെ കാര്യം രംഗവും.

അതിനാൽ പട്ടാളപരിശീലനം എന്നത് നമ്മളുടെ കാര്യം കുടിയിലുള്ളവർക്കും കൂടി വേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ നാം ഏവരും പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു നമ്മളുടെ രാജ്യരക്ഷയ്ക്കു സഹായിക്കുകയും തദപരാ നമ്മളുടെ ഗൃഹത്തെ കേന്ദ്രമാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്നി ഇഷ്ടപ്രകാരം ആലോചിച്ചുകൊൾകുമാണ് നല്ലത്.

• അയൽവാസി: നമുക്കു പിരിയാറായി. എന്താ! നാളെ അങ്ങോട്ടു വരില്ലേ, ക്ഷണിക്കാഞ്ഞിട്ടുവാം വരാത്തത്, അല്ലേ

ദയ: അതൊന്നുമല്ല, സമയം ഉണ്ടാവാറില്ല. (പിരിയുന്നു).

(തുടരും)